

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

B R E T: ifrån Fadren C. G. Gjörrwell, till Grofshandlaren
 Johan Niclas och Fru Gustava Eleonora Lindahl
 i Norrköping; dat. Capstensriddan, Söndagen, d. 28 Aug. 1791.

Innehåll:

- 1) Beredelse till Masqueraden, som Dages-Skapet gaf för
 Konungens återkomst med Masqan. 2) Sjelfva Masqueraden.
- 3) Firandet af Louisas Dag på Topet. 4) Mågar utan Lika.
- 5) Ansökning hos Konungen om Afsked med Accord.
- 6) Min Dotter vackra och lyckliga Tankesätt.
- Widagar: 1. Brev ifrån Prof. Almqvist. 2. Dyckkonstkan
 af Lieut. äf. 3. Dennes Brevet.

Älskade, älskvärde Barn!

Se nu sitter jag åter uti mit fälla lugn, och får skrifa
 Er några rader till; dock blir mit Brev icke på långt när så
 indlöftigt som sist: ty i dag har jag ej anträdt någon Resa till
 Rosendal; icke heller har vädret, regnigt och kulet, födan tillåtit.

Sist flöt jag med vår Middags-måltid. Den var obetydlig och
 afbruten: ty bevar! alla tankar och händer voro sysselsatte med
 Masqueraden. Söta Mor, Britte-Louise, Calle, Charles och Adolf
 spökade hela eftermiddagen till sig i bästa måtto, och till dem
 kom slutligen en Mansfäll Stubbe ifrån Tröskunda, Syster-
 dotter af Fru Wijmbladhs och ganska beskedlig Flicka, som
 står Huskället före; men å en annan sida så olycklig at
 hon på flera år fakenar sin Far, hvars öde utomlands
 ännu är obekant, samt hvars fattig Mor med flera Syster.
 Det var första gången som hon var hos oss, och hade Calle
 henne med sig i Chaisen, för at kunna anföras af
 Söta Mor på Masqueraden, såsom Fru Wijmbladhs själf
 var bortrest med de äldsta Frökvarne på landet, och hvar,
 medelt vi ej litet oblikerade Öfverste-Lieutenanten.
 Jag såg henne som hastigast: hon är vid min Britte-Louises
 längd och år, Blondine, och ser godt ut. Sedan jag sofrit
 middag, vandrade jag i sagta mak till Salen; men fann
 vid utgången kl. 7 lilla Trägårds-gatan ^{emot vandra} aldeles uppfylld af
 verld.

Adelsko
 Gjörrwelliana

bara
verldfliga och lustiga Physionomier, hvilka ej litet contrasterade
med de utur Orangerieten modestement emanerande och faintement
facionerade Ansigtet. Detta var ock det enda af hela Masqueraden,
som jag såg, ty sjelfva mina Tonare-doctor såg jag ej en gång:
ty jag låt gifva mig litet grönt, som jag satt och åt solo uti
min stora gröna Stol, önskade alla en god Natt och mycket Nöje,
samt gick til Sängs på vanlig tid: hvarefter det syndiga Väsendet
tog sin början uti kungs-Trädgården af icke mindre än 6000 Personer,
dels med, dels utan Skräpukar, såsom det allt vidare utaf Jag-papieren
uplyggeligen inhämtas kan. Högligen glädde jag imidlertid öfver
det mer än vackra Vädret; ty skönare Natt i slutet af Augusti månad
kunde icke hela Vetenskaps-Akademien hafva utverkat, ända den, som
de okunniga Bongeremän om hade beställt sig. Allt gick härliga
och öfverflödliga til. Konungen betygade sig höghsta Nådiga Vals
behag, och Feten väckte långt in på Gysa Dagen; kort sagt, Skåde-
spellet: Alla voro nöjde, upfördes där i sjelfva verket. Nästan
ängrade jag min stora Resignation; ty jag hade så gerna
hört den stora Janitfchar-Musiken, som marcherade, Alleerne
up och ner, samt de Chorer af Harmonie-Musik, som ätes
residerade i Bossuëerne; men jag får upskjuta dessa och flera
lycksaligheter til det jag sjelf nu snart kommer at residera
i Staden. Jag hade utomdes med godt Samvete kunat deltaga
uti detta Patriotiska Öfverdåd; ty begge våre Abbéer, Abbé de France
omafquerad och Abbé d'Espagne masquerad, födfro sin Natt
uti denne artificele Dag. Synen af Idomyster-Rabatterne, éclairé,
rade af äpen så många rader af dämpor, har varit icke
mindre skön för ögat, än Musiken för örat: Enfin, det är förbi,
och jag vil icke mera bedröfva mig öfver denna min stora Dumhet.

Jag vil håldre förnöja mig och Er, Bästa Barn, med vår
lilla ofskyldiga och pastarale Fête den 25, eller i Torsdag,
som var Sainte-Louises Namnsdag. Den kan dock lilla
Stafva bestänfra för sin John utan min tillhjelp: ty om
förmiddagen komma begge Gosarne, de resp. Svägrarne,
från Haga med stora Souquetter, i förmaket hade man
stora

fram.

fransket et rundt Bord, öfverallt firadt och belagdt med Blomster
utur vår Partier; midt uti rundelen syntes et stort Lij, där negt
och kugades och fann togs, där vatnades et par vackra blåa ögon,
där åkte Frickoft, där taltas öma saker. Middagen var treflig och
glad, til hvilken jag hade bidit vår lilla Occasions-Poët ifrån
Tegeludden, som också ej var sen at komma: vi drucko de der,
förändes in loco Skålar, sedan äterades i Tierp, Norrköping och
Linköping. Sköna Versen af vår Adolf finnes ibland Bidlagorna.
Men ibland dessa Bidlagor finnes J, Söta Barn, fäms et Brev
ifrån den respectable D. Almqvist, som J säkert icke utan
första både rörelse och glädje läser. I fanning är jag icke
helt uppfyllt af förundran öfver Guds besynnerligen Nådiga
Omfoer för mit ringa och fattiga Hus, som inom några
Månader tillflyndat mig 2:ne Mågar, sådana som man
icke bättre kunnat önska sig. Jag behöfver icke mycket
orda härom, ty Händelsen är för sin Sällsynthet och ädel-
modighet landkunnig, och jag skrifer til en af desse mine
aldrakärafte Mågar. När Charles neder me allt i ordning,
allt smått och stort, på sin egen bekostnad; äfven som allt
aftalas med Svärmor och Syster, som också sitta ofta uppe långt in på nätterne
uti idel conferences d'Amitie, de Tendresse & d'Économie.
Lilla Louise sitter hela Dagen i sin vackra Kammare, syr
och broderar. På denne Sälhets-Dag för mit Hus och mit
Hjerta skref jag några underdåniga rader til Hans Maj:t,
hvilka i dag aflämnas på Brothingholm. Bisfaller Gustaf
denne sin urgamle Trottjenare, som det mig synes, icke
obilliga Bön; så blir han visserligen lycklig på det enda
Sätt ifrån sin Konungs Lida, som han äfvidar; kan det
äter icke beviljas, eturu jag dagligen spørjer at sådant
icke afflås de unga Män, så rinner väl deröfver i London
en tår, men derför skal dock ingen synas uti mina Papper,
eller under någon annan min Tjenstjöring hör det K.
Allmänna. Jag vil imedlertid i stillhet allt aflida, och J
skolen af allt i sinom tid få del.
Min

Min lilla Stafva tackar jag aldradnäst för 2: ne ting:
förfst och främst för det, at Du ofta och gerna är hos Farbro
Liden, til bevis at Du vördar och älskar honom; således äger
jag nu min Ambassadrie hos denne min uräldige Bunde
förvant; och sedan för det, at Du, liksom jag, kan vara nögd
och lycklig i en gänstka njäkt och lycklig uti Din Enslighet, med
öyat än at det ofskyldiga Landet, än uti den vackra Boken.
Jag kysser Dig, sötaste Stafva, just af Hjertat, för de sköna,
detta Dit Tankesätt uttryckande Verser, som Du med egen
Hand skrivit uti den Catalog på Böcker, hvilka Din käre
John skänkt Dig, och som nu ligger til genomseende på mit
Bord, hvilka Verser jag gör mig en Vällust at här affskrifva:

Conservés dans l'obscurité
Des loisirs à l'Étude, à l'Amitié sa vie:
Voilà des jours dignes d'envie:
Être ibéri vaut mieux qu'être vanté.

samt vidare: Je suis le Louis (de cette vie) avec tranquillité;
l'œil attaché sur un charmant rivage,
où la Nature étale à mon passage
son abondance de sa variété.

Och härmedelt omfamnar jag både Dig och Din sote John.
Guds Velsignelse hvile öfver Eder! så vist som I utgjören
min Sälhet, min Glädje, så vist som jag är och förblifver

Eder

trogne, tillgifna

Pappa

Bilagor.

1. Brev ifrån Hr. D. Eric J. Almqvist, Theologia Professor i
Uppsala, kyrkoherde i Tierp och äd af Kgl. Nordstjerne-orden,
tit Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörwell, dat. Tierp, d. 18
Aug. 1791.

Högäde Herr. Professor.

Omkring 30 år äro nu förflutne, sedan med Herr. Professor jag hade
den äran, at böja Skriftväxling, såsom des Correspondent ifrån Gefle-
Gymnasio: ingendera af oss kunde då förutse det behageliga ämne,
som förnyen nu lämnat, at förnya Correspondencien oss emellan.
Min Son, Commisarien vid Kgl. d. f. Drabante. Consen, Carl J. Almqvist,
har för mig öpnat fina tankar, at träda uti en närmare Alliance
med Herr. Professorns Högärade Hus igenom ägta Förbund med en
des älskade Dotter: han har fågnat mig dermed, at han redan
ärhållit Herr. Professorns Samtycke, och har jag äfven dertil lämnat
mitt bifall. Det förökar den goda tanka, jag alltid haft orsak at
hysa om demne min Son, at han kunnat vinna så våra Vänskaps
och förtroende hos Herr. Professor, hwars goda upskilling, i anseende
til ungdom, allmänt är känd, af den möda Herr. Professor använt
at befrånga des lyckeliga tillväxt och upfostran. Den Stadga,
min Son uti sina unga år ådagalagt, uti Gjörsmål, som
fordra Stadighet och mögnad, gifver mig hopp, at han äfven
uti sitt påtänkta nya Stånd skal visa sig äldre och mögnare
til uppförande, än han är til åren, och derigenom svara mot vårt
gemensamma förtroende.

Vi instämme oss förden skull gemensamt at, af faderliga
Hjertan, önska våra Barn den Högste. Nåd och Valsignelse,
uti detta vigtiga förhållande, som skal grundlägga deras
framtida jordiska Sällhet!

uti sådana hjerteliga Önskingar, jämte värdfulla och
kärliga Hållningar til Herr. Professor, des Fru och vår tillkom-
mande älskade Sonekustru, instämmer min kära Hustru
med mig, som med fullkommetligaste högagtning och tillgif-
venhet städe framhårdar

Högäde Herr. Professor,
Din ike Venare
Eric J. Almqvist

2. Lyckönskan på Mansfells Brite Louise Gjerwells Namnsdag,

d. 25. Aug. 1791, af Mr Lieutenanten Adolf Fredric Åcf.

På Lovissas Dag,

d. 25. Aug. 1791.

Kvad denna glada Dag mig om fortjusning sådar!
Jag härryckt blir då nu jag vid des ankomst skådan
Skur stolt han tågar fram och i sit Skjote bär
Et N.A.M.N., som Dagens helgd och tåika prydnad är.

I Glada Nöjens Tropp! församlen Eder skara;
Det tilhör Er idag at muntra Vitnen vara
Til den Högtydighet, som man bereda lär
åt ungdom, Dygd, och Hag, som Namnets Stämpel är.

Och Du! som åt mitt Lif få mycken Sällhet skänkt,
Du, i hwars Sällskap jag fått Nöjets Ofkuld smaka,
Jag skulle ej i dag, i Glädjens Skjote sänkt,
Et rådgadt Vålgångs mått Dig önska få tillbaka?

Jå! Vårnadsvärda Vän! njut alltid Sälla Dur!
Förlet en tacksam Vän, som vårnadsfullt förklarar:
at ingen Sällhet gift som icke föga svarar
mot den, som med Din Dygd Du själf förtjänat har.

Jå! til at lifvet i sin högsta Vällust njuta!
Njut Himlen uti allt som är Din kärsta värde!
Jå härryckt! at en Vän i Dina armar fluta,
Som genom Dygd och Vett Dit Hjerta vinna lart!

Lof älskans värda Par! mit Hjerta kan ej mer
än sucka för Ert Vål, och Er de Offer gifva;
som skola Dygden själf i renhet lika blifva
och världige en Vän, som tacksamt åstas Er.

Adolf Fredric Åcf.

3. Brevet från Sösterfönern, budet till en oförlidlig Gladje. Måttid
på Torpet, någon behaglig Granlåt! Väst därvid ingalunda
förgätan des.

Segeludden, Söndagsförmiddagen.

Min högt och höfver allt Vördade Sösterfader?

Just då jag nu som bäst sitter och observerar Solens Culmination-
får jag den lyckan emottaga min Vördade Sösterfaders Brevet-douer,
för hvilken jag aldrig omjukaft tackar.

Skilken dycksalighet för mig, at se, det för min Bildningskraft
aldrig förlorade ögnet där nedre vara på en god väg at åter-
ställas! Skilken upmuntran för mig, at härnäst med yttersta
krafter bemöda mig, genom en fortfarande hederlig Conduite,
at desamma öka och bibehållas! Detta allsammans är ju min
Vördade Sösterfaders Nerk. - Måtte därför min Högtvördade
Särbror aldrig sakna den Belöning, som det så Adelmödiga
Skertat endast och så billigt af mig kräver!

Sakna därför aldrig uti mig en lydlig och dygdig Sösterfönern.
Skilken Vällust skal det ikke blifva för mitt Skertat, och huru
ljuf skal ikke den känslan hos mig blifva, at veta med mig
det jag förtjenar at vara min Vördade Särbrors egen Adolf!

Nu fick jag det andra Vedermälet af min N. Särbrors Godhet:
Sjelf skal jag hafva den äran komma; men Gud vet, om ikke
min lille Rimfvidare får lof at blifva kvar på Segeludden.
Skertat skal likväl alltid vara oförlidligt, då jag går till
det Glada Bellevue.

Med djupaaste vördnad framhänder

Den Nådige Särbrors

Lydigste
Adolf.

